

Təkbeytlər

Şirvani Seyid Əzim

<http://www.kitablar.com>

<http://www.kitablar.org/>

Qaşında zəxm görüb ey buti-hilal-əbru,
Dedim ki, qəlpələnən Zülfüqarə bənzər bu.

Ümmi-sibyan oxuyub bintül-inəb nuş etsən,
Etməz əbnayi-zaman tək səni layəqil məst.

Demə fəraq odunun duzəxə şəbahəti var,
Behiştə duzəxin, ey bixirəd, nə nisbəti var?!

Vəsfi-ruyində bu rövşən qəzəl, ey mah, bu gün
Yeri vardır yazıla səfheyi-əflak üzrə.

Hər günüm hicrində şahim, bir qiyamət etmisən,
Bir bilirsənmi nələr ey sərvqamət etmisən?!

Mən səni əğyarə mail sevməzəm mən edəli,
Düşmənimdir ol ki, könlü hüsnüvə mail degil.

Seyyid, ötəndə guşeyi-çəşmilə baxdı yar,
Ol etdigi qəzəbləri həm eyni-naz imiş.

Olmazam vəsl ilə asudə ki, həngami-vüsəl
Rəşk qıllam ona kim, həsrəti-didar çəkər.

Xublər könlümü istəllə ki, səndən alalar,

Ey pəri, qoyma ki, özgə məni təsxir etsin.

Dəxi mehri-vəfa axtarma əhli-hüsndən Seyyid,
Bu rəsmi-köhnə mənsux oldu ol şuxin cəfasından.

Vədəyi-didarı fərdayi-qiyamət söylədin,
Səxt dilşadəm ki, hərgiz ol günün fərdası yox.

.
Əlaci-dərdimə səy etmə, ey təbib, dəxi,
Bu dərd o dərd degil kim, dəvəpəzir olsun,

Bir gecə hicran cəzasıyçün əgər məhşər günü
Almaram ərz etsələr yüz hurü qılmanı mənə.

Apardım qəbrə mehri-ruyün, amma qorxum ondandır-
Ki, xakimdən çıxıb gül, qeyrlər ondan gülab etsin.

Əvvəl mənə bir lütf edib sonra qılır bidadlər,
Ta kim şikayət etməyə lütfi pəşiman eyləsin.

Bunca daş atma fələk, Seyyidi-divanəyə kim,
Atsa bir daş eləyər şişəni sədparə sənə.

Yar hər namə ki, hər aşiqi-biyarə yazar,
Yazsa bir lütfümü yüz yol genə təkrarə yazar.
Göftgu eylərdi əğyar ilə, görcək göz yaşım,
Gəldi kim, ondan sual eylərdim əhvalın sənə.

Ta giriftarınam, eşqin məni dilşad etmiş,
Rəhmət ol şəxsə ki, əvvəl bunu bünyad etmiş.

Cəməli-Yusifə Yəqub meylindən əyandır kim,
Kişi öz oğluna aşiq olarmış, yar olmazmış.

Bu qanlar tökməgindən rəşkim artır kim, qiyamətdqi
Açarlar tutmağa, əl hər tərəfdən xəlq damanın.

Nə yaxşı vəsldə namehriban idin mənə kim,
Zamani-hicrdə çox etmədi kəbab məni.

İstəsən ey mələgül-movt ki, canım alasan.
Get, mənə surəti-yarımda nümayan ol, gəl.

Həmdəmi-yar əgər fəriştə ola,
Aşiqi-zarı bədgüman eylər.

Əgər vüsalüvi həq xəlqə qismət etsəydi,
Ümid kimsənə tutmazdı bağı-rizvanə.

Çəmən şahidləri kim, sərbəsər toprağa yatmışdı,
Qiyamətdir bu gün kim, baş çəkib torpaqdən yeksər?!

Seyyid o növ vermədi can dərdi-yardən--
Kim, düşməni eşitcək onu şadman ola.

Hər yerdə töksə qanım ol şuxi-sərvqamət,
Qan cuş edər o yerdən ta daməni-qiyamət.

Qasid məni bəhanə qılıb getdi kuyüvə,
Ol kudə bu bəhanə ilə mənzil eylədi.

Bundan bil iştiaqımı kim, bunca rəşk ilə
Bir qeyri qasid eyləyirəm ərzi-hal üçün.

Çıxarmı xatirimdən buseyi-ləli-ləbi-canan,
Nəmək həqqin fəramuş eyləyənlər kamyab olmaz.

Qamətü qaşından olmuş əzbərim nun-əlqələm, .
Məktəbi-eşq içrə mən tifli-səbəqxanın sənin.

Səni hüsn ilə binəzir görüb,
«Vəhdə hu la şərikə-la»[1] dedilər.

O məh yanında bir gün qisseyi-tufanı kəşf etdim
Ki, şayəd vaqif olsun əşki-çəşmim macərasından.

...Dilərdi tüstüdən olmaq kənarə,
Bətər ondan bu iş kim, düşdü narə.

[İstinad1: O təkdir, şəriki yoxdur.]

Abbasını rədd edən sipahi,
Yox eybi, çıxartsın altı şahı.

Alimin kuşüvə al göftarın,
Sorma xasiyyət ilə ətvarın.

Bu səffədə piri tulla gürgə,
Damə atılır kühən süpürgə.

Eşidib ölməgüvi şəhərdən öldüm, getdim,
Eylə, ey maH, məni tərki-səfərdən ehya.

Yad ol günlər ki, bəvər eyləməzdim, ey könül,
Gər şikayət eyləsəydi kimsə hicri-yardən.

Eşitdim ta qiyamət qamətindən bir əlamətdir,
Qiyamət həsrətindən hər günüm yüz min qiyamətdir,-

Ruzi-qətli Seyyidin eylər neçin yar izzirab,
Gər bu məzlumə o şuxi-səngdil qatil degil?

Hər zaman derlər ki, qıl bir tazə dilbər arizu,
Padşalıq etmişəm ki, pasibanlıq bilməzəm.

Qeyrlər meyl etməgindən yarə bihal olmuşam,
Bəs nolur halım mənim ol meyli-əğyar eyləsə.

Əla, ey tiri-dilbər kim, könüldə mihmanımsan,
Əgər can çıxmasaydı cismdən, derdim ki, canımsan

Fariqimdən degiləm şad, vəli əğyarın
Bağrı qan olmaq üçün gül təki xəndan oluram.

Ölmə eşəgim, sabah olur yaz,
Yonca bitibən işin olur saz.

Bir yaxşı üçün yaman sevrələr,
Gül xatirinə tikan sevrələr.

Ləbbəstədir əhli-hal ağzı,
El ağzı, demək, çuval ağzı.

Yağmurdən eyləyən fərarı,
Axır doluya düşər güzərarı.

Yat rahət ilə, tut öz sayağın,
Yorqanuva düz uzat ayağın.

Rəqibim rəşk edər kim, Seyyidə dilbər cəfa qılmaz,
Haçan mən xatiri-dildarə düşdüm kim, cəfa qılsın?

Təəccübdür ki, Məcnun qaldı zində Hicri-Leyladə,
Məgər ol vəqt hicranın yox imiş beylə təsiri?

Yüz mama olsa, ey güruhi-bəşər,
Bu məsəldir ki, güc doğanə düşər.

Bəli, hər bir kəsin var bir səyağı,

Böyük başın böyükdür ağrıdağı.

Ey əzizim, hesab yox yaşda,
Bu müşəxxəsdi əql olur başda.

Sazı səksəndə ögrənən idbar,
Bir də anı qiyamət olsa çalar.

Can kuyi-nigarə oldu azim,
Şəhri görənə bələd nə lazim.